

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 12. maj 1986

om beskyttelse af arbejdstagere mod risici ved at være udsat for støj under arbejdet

(86/188/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af Det rådgivende udvalg for sikkerhed, hygiejne og sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Rådets resolutioner af 29. juni 1978 og 27. februar 1984 om De europæiske Fællesskabers handlingsprogrammer vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen⁽⁴⁾ skal der iværksættes specifikke, harmoniserede foranstaltninger til beskyttelse af arbejdstagere mod støj; de eksisterende foranstaltninger på dette område afviger fra stat til stat, og der er et påtrængende behov for en indbyrdes tilnærmelse og forbedring af bestemmelserne;

i en lang række arbejdssituationer er der tale om udsættelse for et højt støjniveau, og talrige arbejdstagere udsættes derved for en potentiel risiko for deres sundhed og sikkerhed;

en begrænsning af støjbelastningen vil navnlig reducere risikoen for høreskader forårsaget af støj;

når støjniveauet på arbejdspladsen medfører en risiko for arbejdstagernes helbred og sikkerhed, vil en begrænsning af støjbelastningen nedsætte denne risiko, uden at dette dog berører de bestemmelser, der gælder for begrænsning af lydmissionen;

en nedsættelse af støjniveauet under arbejdet gennemføres mest effektivt ved indførelse af forebyggende foranstaltninger allerede fra installationernes planlægning, samt ved valg af mindre støjende materiel, arbejdsgang og arbejdsmetoder; denne nedsættelse bør fortrinsvis ske ved støj-kilden;

anskaffelse og brug af individuelle høreværn er en nødvendig supplerende foranstaltning ud over at reducere støjen ved støj-kilden, når det ikke med rimelighed på anden måde kan undgås, at arbejdstageren udsættes for støj;

støj er en agens, der er omfattet af Rådets direktiv 80/1107/EØF af 27. november 1980 om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet⁽⁵⁾; artikel 3 og 4 i nævnte direktiv åbner mulighed for at fastsætte grænseværdier og andre særlige bestemmelser for de omhandlede agenser;

en række tekniske aspekter bør præciseres og kan tages op til revision på baggrund af erfaringer og fremskridt på det tekniske og videnskabelige område;

den nu foreliggende situation i medlemsstaterne gør det ikke muligt at fastsætte noget niveau for støjbelastning, under hvilket der ikke længere består nogen risiko for arbejdstagernes hørelse;

⁽¹⁾ EFT nr. C 289 af 5. 11. 1982, s. 1 og EFT nr. C 214 af 14. 8. 1984, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. C 46 af 20. 2. 1984, s. 130 og EFT nr. C 117 af 30. 4. 1984, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. C 23 af 30. 1. 1984, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 165 af 11. 7. 1978, s. 1 og EFT nr. C 67 af 8. 3. 1984, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 327 af 3. 12. 1980, s. 8.

den foreliggende videnskabelige erfaring med virkningerne på helbredet af støjbelastning, bortset fra virkningerne for hørelsen, gør det ikke muligt at fastsætte nøjagtige sikkerhedsniveauer; støjnedsættelse formindsker imidlertid risikoen for sygdomme, som ikke står i forbindelse med en påvirkning af hørelsen; dette direktiv omfatter bestemmelser, som bør behandles igen på grundlag af den indvundne erfaring og udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden på dette område —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv, som er tredje særdirektiv i henhold til direktiv 80/1107/EØF, har til formål at beskytte arbejdstagerne mod risici for deres hørelse og, i det omfang det udtrykkeligt fastsættes i direktivet, mod risici for deres helbred og sikkerhed, herunder at forebygge sådanne risici, som skyldes eller kan skyldes, at de er udsat for støj under arbejdet.

2. Dette direktiv gælder for alle arbejdstagere, herunder arbejdstagere, som er udsat for bestråling fra materiale, der henhører under Euratom-traktaten, men ikke for arbejdstagere inden for søfart og luftfart.

I dette direktiv forstås ved »arbejdstagere inden for søfart og luftfart« besætningen om bord.

På forslag af Kommissionen undersøger Rådet inden den 1. januar 1990 muligheden for at anvende dette direktiv på arbejdstagere inden for søfart og luftfart.

3. Dette direktiv indskrænker ikke medlemsstaternes ret til under overholdelse af traktaten at anvende eller indføre love eller administrative bestemmelser, der, når dette er muligt, sikrer en mere vidtgående beskyttelse af arbejdstagerene og/eller tilsigter at nedbringe det støjniveau, de er udsat for under arbejdet, gennem indgriben ved støjilden, navnlig med henblik på et nå støjværdier, hvorved unødvendige gener undgås.

Artikel 2

I dette direktiv forstås følgende udtryk på den anførte måde:

1. *En arbejdstagers daglige personlige støjbelastning*
 $L_{EP, d}$

En arbejdstagers daglige støjbelastning udtrykkes i dB (A) ved hjælp af følgende formel:

$$L_{EP, d} = L_{Aeq, T_e} + 10 \log_{10} \frac{T_e}{T_0}$$

hvor:

$$L_{Aeq, T_e} = 10 \log_{10} \left\{ \frac{1}{T_e} \int_0^{T_e} \left[\frac{p_A(t)}{p_0} \right]^2 dt \right\}$$

T_e = den daglige varighed af en arbejdstagers personlige støjbelastning.

T_0 = 8 h = 28 800 s.

p_0 = 20 μ Pa.

p_A = øjebliksværdien af det A-vægtede lydtrykniveau i pascal, som en person, der eventuelt bevæger sig fra sted til sted under arbejdet, er udsat for i luften ved almindeligt lufttryk; den bestemmes, fortrinsvis i persons fravær, ud fra målinger, der foretages på de steder, ud for hvilke personens ører befinder sig under arbejdet, ved hjælp af en teknik, der reducerer indflydelsen på lydfeltet mest muligt.

Såfremt mikrofonen skal anbringes meget nær ved kroppen, bør der foretages passende justeringer for at muliggøre bestemmelse af et ækvivalent, neutralt lydtryksfelt.

Ved målingen af den daglige personlige støjbelastning tages der ikke hensyn til eventuel individuel anvendelse af høreværn.

2. *Det ugentlige gennemsnit af dagværdierne* $L_{EP, w}$

Det ugentlige gennemsnit af dagværdierne beregnes efter ligningen:

$$L_{EP, w} = 10 \log_{10} \left[\frac{1}{5} \sum_{k=1}^m 10^{0,1 (L_{EP, d})_k} \right]$$

hvor $(L_{EP, d})_k$ er værdierne for $L_{EP, d}$ for hver af de m arbejdsdage i den pågældende uge.

Artikel 3

1. Støjen under arbejdet skal vurderes og om nødvendigt måles med henblik på at identificere de i dette direktiv omhandlede arbejdstagere og arbejdssteder og at fastlægge de forhold, hvorunder de specifikke bestemmelser i direktivet finder anvendelse.

2. Den i stk. 1 omhandlede vurdering og måling skal på arbejdsgivernes ansvar med passende mellemrum tilrettelægges og gennemføres med kompetence.

Hver enkelt vurdering/måling skal være repræsentativ for arbejdstagerens daglige personlige støjbelastning.

De metoder og det apparatur, der benyttes, skal være tilpasset de bestående forhold, idet der navnlig tages hensyn til den støj, der skal måles, belastningens varighed, omgivelserne og måleapparaturets særlige beskaffenhed.

Metoderne og apparaturet skal gøre det muligt at bestemme de i artikel 2 definerede størrelser og afgøre, om de i dette direktiv fastsatte værdier er overskredet i det enkelte tilfælde.

3. Medlemsstaterne kan bestemme, at den personlige støjbelastning skal erstattes af støjen registreret på arbejdsstedet. I så fald erstattes kriteriet om personlig støjbelastning, for så vidt angår artikel 4-10, af kriteriet om belastning over den daglige arbejdstid, men mindst for 8 timer, på de steder hvor arbejdstagerne befinder sig.

Medlemsstaterne kan endvidere bestemme, at der ved målingen af støjen særligt skal tages hensyn til impulsstøj.

4. Arbejdstagerne og/eller disses repræsentanter i virksomheden eller anlægget medvirker i overensstemmelse med national lovgivning og praksis ved vurdering og måling i henhold til stk. 1. Resultaterne skal tages op til revision, når der er grund til at formode, at de er ukorrekte, eller hvis der er indført en reel ændring i arbejdet.

5. Registreringen og opbevaringen af de oplysninger, der opnås ved anvendelse af denne artikel, sikres i en passende form i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

Den ansvarlige læge og/eller myndighed samt arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter i virksomheden har adgang til disse oplysninger i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

Artikel 4

1. Kan en arbejdstagers daglige personlige støjbelastning eller den maksimale værdi af det øjeblikkelige, ikke-vægtede lydtryk forventes at overstige henholdsvis 85 dB (A) og 200 Pa⁽¹⁾, træffes der passende foranstaltninger med henblik på at sikre:

- a) at arbejdstagerne og/eller disses repræsentanter i virksomheden eller anlægget modtager fyldestgørende oplysninger og, når det er relevant, fyldestgørende oplæring for så vidt angår:
 - de potentielle risici for høreskader som følge af udsættelse for støj,
 - de foranstaltninger, der er truffet i medfør af dette direktiv,
 - pligten til at overholde forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med den nationale lovgivning,
 - brugen af individuelle høreværn og betydningen af kontrollen af høreevnen i overensstemmelse med artikel 7;
- b) at arbejdstagerne og/eller disses repræsentanter i virksomheden eller anlægget har adgang til resultaterne af den støjvurdering og -måling, der er udført i henhold til artikel 3, og kan få betydningen af disse resultater forklaret.

2. På arbejdssteder, hvor arbejdstagerens daglige personlige støjbelastning kan overstige 85 dB (A), underrettes arbejdstagerne på passende måde om, hvor og hvornår bestemmelserne i artikel 6 skal anvendes.

⁽¹⁾ 140 dB i forhold til 20 µPa.

Såfremt den maksimale værdi af det A-vægtede lydtryk, målt med en lydtrykmåler, der anvender tidsvægtningen I (ifølge IEC 651), ikke overstiger 130 dB (AI), kan det antages, at den maksimale værdi af det øjeblikkelige, ikke-vægtede lydtryk ikke overstiger 200 Pa.

På arbejdssteder, hvor arbejdstagerens daglige støjbelastning kan overstige 90 dB (A) eller den maksimale værdi af det øjeblikkelige, ikke-vægtede lydtryk kan overstige 200 Pa, gives den i første afsnit nævnte underretning, når dette med rimelighed kan gennemføres, ved en hensigtsmæssig afmærkning. Sådanne steder afgrænses endvidere og undergives adgangsbegrænsning, hvis belastningsrisikoen berettiger hertil, og hvis disse foranstaltninger med rimelighed kan gennemføres.

Artikel 5

1. Risici ved støjbelastning skal nedsættes til det laveste niveau, der med rimelighed kan opnås under hensyn til den tekniske udvikling og til de foranstaltninger, der er til rådighed for at få støjen under kontrol, navnlig ved kilden.

2. Når arbejdstagerens daglige personlige støjbelastning eller den maksimale værdi af det øjeblikkelige, ikke-vægtede lydtryk overstiger henholdsvis 90 dB (A) og 200 Pa:

- a) fastslås grundene til disse overskridelser, og arbejdsgiveren udarbejder og iværksætter et program for foranstaltninger af teknisk art og/eller vedrørende tilrettelæggelsen af arbejdet med henblik på at begrænse arbejdstagernes støjbelastning, hvis dette med rimelighed kan gennemføres;
- b) skal arbejdstagerne og disses repræsentanter i virksomheden eller anlægget have fyldestgørende oplysninger om disse overskridelser og om de foranstaltninger, der er truffet i medfør af litra a).

Artikel 6

1. Med forbehold af artikel 5 skal der, når en arbejdstagers daglige personlige støjbelastning eller den maksimale værdi af det øjeblikkelige, ikke-vægtede lydtryk overstiger henholdsvis 90 dB (A) og 200 Pa, anvendes individuelle høreværn.

2. Når den i stk. 1 omhandlede støjbelastning kan forventes at overstige 85 dB (A), skal arbejdstagerne have stillet individuelle høreværn til rådighed.

3. Individuelle høreværn skal stilles til rådighed af arbejdsgiveren i tilstrækkeligt antal, og modellerne skal vælges under medvirken af de pågældende arbejdstagere i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

Høreværnene skal tilpasses efter den enkelte arbejdstagers behov og svare til dennes arbejdsforhold under hensyn til hans sikkerhed og helbred. De anses, for så vidt angår dette direktiv, som passende og tilstrækkelige, hvis det, når de bæres korrekt, med rimelighed kan antages, at risikoen for hørelsen holdes på et niveau, der ligger under det i stk. 1 omhandlede støjbelastningsniveau.

4. Såfremt gennemførelsen af denne artikel medfører en risiko for ulykker, skal denne risiko begrænses ved egnede foranstaltninger i det omfang, det med rimelighed kan gennemføres.

Artikel 7

1. Når det ikke med rimelighed er muligt at nedbringe en arbejdstagers daglige personlige støjbelastning til under 85 dB (A), har arbejdstageren ret til at få høreevnen kontrolleret af en læge eller under en læges ansvar og, hvis lægen finder det nødvendigt, af en specialist.

Bestemmelserne for iværksættelsen af denne kontrol fastsættes af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres lovgivning og praksis.

2. Formålet med kontrollen er at konstatere enhver hørenedsættelse, som skyldes støj, og at bevare høreevnen.

3. Resultaterne af kontrollen opbevares i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

Arbejdstagerne har adgang til de resultater, der vedrører dem selv, for så vidt national lovgivning og praksis tillader det.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at lægen og/eller den ansvarlige myndighed som led i kontrollen giver passende vejledning om de individuelle foranstaltninger til beskyttelse eller forebyggelse, der eventuelt skal træffes.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at sikre følgende:

- a) ved planlægningen, opførelsen og/eller opstillingen af nye installationer (nye fabriksbygninger, installationer eller maskiner, udvidelse eller væsentlig ændring af eksisterende fabrikker eller installationer, udskiftning af installationer eller maskiner) skal bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, overholdes;
- b) når nyt materiel (værktøj, maskiner, apparater osv.), der skal benyttes under arbejdet, vil kunne udsætte en arbejdstager, som anvender det på korrekt måde i en arbejdstid på 8 timer, for en daglig personlig støjbelastning på 85 dB (A) eller derover eller et øjeblikkeligt, ikke-vægtet lydtryk, hvis maksimale værdi er på 200 Pa eller derover, skal der stilles fyldestgørende oplysninger til rådighed om den støj, der frembringes under nærmere bestemte anvendelsesforhold.

2. Rådet udsteder på forslag af Kommissionen forskrifter, i henhold til hvilke det i stk. 1, litra b), omhandlede materiel ved hensigtsmæssig anvendelse ikke frembringer støj, der kan indebære risiko for hørelsen, når dette med rimelighed kan gennemføres.

Artikel 9

1. Såfremt forholdene på en arbejdsplads medfører en betydelig variation fra den ene arbejdsdag til den anden i en arbejdstagers daglige personlige støjbelastning, kan medlemsstaterne undtagelsesvis for arbejdstagere, der udfører særlige arbejdsopgaver, fravige artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, men kun på betingelse af, at en fyldestgørende kontrol viser, at arbejdstagerens

gennemsnitlige, ugentlige støjbelastning ikke overskrider den i de nævnte bestemmelser fastsatte værdi.

2. a) I undtagelsestilfælde, hvor det ved hjælp af foranstaltninger af teknisk art eller vedrørende arbejdets tilrettelæggelse ikke med rimelighed er muligt at nedbringe en arbejdstagers daglige personlige støjbelastning til under 90 dB (A), og det ikke kan sikres, at de i artikel 6 foreskrevne individuelle høreværn er passende og tilstrækkelige i henhold til stk. 3, andet afsnit, i samme artikel, kan medlemsstaterne fravige denne bestemmelse for begrænsede tidsrum, idet disse fravigelser kan forlænges.

I så fald skal der dog benyttes høreværn, der giver den bedst mulige beskyttelse, som med rimelighed kan gennemføres.

- b) Endvidere kan medlemsstaterne for arbejdstagere, der udfører særlige arbejdsopgaver, undtagelsesvis fravige artikel 6, stk. 1, hvis gennemførelsen af denne bestemmelse fører til en forøgelse af den samlede risiko for de pågældende arbejdstagers helbred og/eller sikkerhed, og der ikke med rimelighed kan opnås en mindskelse af denne risiko på anden måde.
- c) Til de i litra a) og b) omhandlede fravigelser skal knyttes betingelser, der under hensyn til de særlige forhold sikrer, at de dermed forbundne risici holdes på det lavest mulige niveau. Fravigelserne skal regelmæssigt tages op til fornyet overvejelse og trækkes tilbage, når dette med rimelighed kan gennemføres.
- d) Medlemsstaterne fremsender til Kommissionen hvert andet år en fyldestgørende oversigt over de i litra a) og b) omhandlede fravigelser. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom på passende måde.

Artikel 10

Rådet tager dette direktiv op til fornyet behandling på forslag af Kommissionen senest den 1. januar 1994, navnlig under hensyn til den videnskabelige og teknologiske udvikling og på beggrund af de indvundne erfaringer i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, med henblik på at nedsætte de risici, der er forbundet med støjbelastning.

I forbindelse med denne fornyede behandling bestræber Rådet sig på, efter forslag fra Kommissionen, at udarbejde en vejledning for måling af støj, der er mere præcis end den i bilag I anførte.

Artikel 11

Medlemsstaterne drager omsorg for, at arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne høres inden vedtagelsen af foranstaltningerne om gennemførelsen af dette direktiv, og at arbejdstagerrepræsentanterne på de virksomheder eller anlæg, hvor sådanne findes, kan sikre sig, at de pågældende foranstaltninger finder anvendelse, eller medvirke ved deres anvendelse.

Artikel 12

1. Måling af støj og kontrol af arbejdstagernes høreevne gennemføres efter metoder, der som et minimum opfylder betingelserne i henholdsvis artikel 3 og 7.
2. Bilag I og II indeholder vejledning vedrørende måling af støj og vedrørende kontrol af arbejdstagernes høreevne.

Disse bilag tilpasses til den tekniske udvikling i overensstemmelse med direktiv 80/1107/EØF og efter fremgangsmåden i artikel 10 i dette direktiv.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for senest den 1. januar 1990 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

For så vidt angår Den hellenske Republik og republikken Portugal er den gældende dato dog den 1. januar 1991.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. maj 1986.

På Rådets vegne
W. F. van EEKELEN
Formand

BILAG I

VEJLEDNING VEDRØRENDE MÅLING AF STØJ

A. 1. Generelt

De i artikel 2 definerede størrelser skal:

- i) enten måles direkte ved hjælp af integrerende lydtrykmålere,
- ii) eller beregnes ud fra målinger af lydtrykket og belastningens varighed.

Målingerne kan foretages på det eller de arbejdssteder, hvor arbejdstagerne er beskæftiget, eller ved hjælp af instrumenter, der er fastgjort til en person.

Målingerne skal placeres således og være af en sådan varighed, at støjbelastningen i løbet af den daglige arbejdsperiode kan bestemmes.

2. Udstyr

- 2.1. Hvis der anvendes integrerende lydtrykmålere til at bestemme gennemsnittet, skal de opfylde forskrifterne i IEC-norm 804.

Hvis der anvendes lydtrykmålere, skal de opfylde forskrifterne i IEC-norm 651. Der foretrækkes instrumenter, som er forsynet med en overbelastningsindikator.

Hvis målemetoderne som et mellemstadium omfatter optagelse af signaler på bånd, skal der ved analysen af oplysningerne tages hensyn til potentielle fejl, der skyldes optagelses- og afspilningsprocessen.

- 2.2. Et apparat, der anvendes til direkte måling af den maksimale spidsværdi af det øjeblikkelige, ikke-vægtede lydtryk, skal have en stigningstid, der ikke overstiger 100 μ s.
- 2.3. Alt udstyr skal underkastes en justering i et laboratorium med regelmæssige mellemrum.

3. Måling

- 3.1. Kontrollen på stedet foretages ved hver måledags begyndelse og afslutning.
- 3.2. Målingen af lydtrykket bør fortrinsvis foretages i et neutralt lydfelt på arbejdsstedet (dvs. i den pågældende persons fravær), idet mikrofonen anbringes på de steder, hvor det mest støjudsatte øre normalt befinder sig.

Såfremt den pågældende persons tilstedeværelse er nødvendig:

- i) bør mikrofonen anbringes i en afstand fra hovedet, der reducerer brydningens og afstandens virkninger på den målte værdi mest muligt (0,1 m er en passende afstand);
 - ii) såfremt mikrofonen skal anbringes meget nær ved kroppen, bør der foretages passende justeringer for at bestemme et ækvivalent neutralt lydtryksfelt.
- 3.3. Tidsvægtningerne $\ast S \ast$ og $\ast F \ast$ er i almindelighed pålidelige, så længe måletidsintervallet er stort i forhold til den valgte vægtnings tidskonstant, men kan ikke anvendes til at bestemme L_{Aeq} , T_e når støjniveauet svinger meget hurtigt.

3.4. Indirekte måling af belastningen:

Resultatet af den direkte måling L_{Aeq} , T_e kan tilnærmes takket være kendskabet til belastningens varighed og målingen af de forskellige støjniveauer, der tydeligt kan påvises; en stikprøvemetode og en statistisk fordeling kan vise sig nyttige.

4. Støjmålingens præcision og bestemmelse af belastningen

Udstyrstypen og resultaternes standardafvigelse fra hinanden påvirker målingens præcision. Når der foretages en sammenligning med en støjgrænse, er målepræcisionen afgørende for, om det ved aflæsningen af værdierne kan konstateres, om grænsen er overskredet eller ikke; hvis dette ikke er muligt, skal målingen gentages med en bedre præcision.

De mest præcise målinger gør det muligt at træffe en afgørelse i alle tilfælde.

- B. Kortvarige målinger, der foretages ved hjælp af enkle lydtrykmålere, er fuldt ud tilfredsstillende på arbejdspladser, hvor arbejdstagerne har et fast arbejdssted og gentager den samme form for arbejde, som i det store og hele frembringer den samme bredbåndsstøj hele dagen. Men når det lydtryk, som en arbejdstager udsættes for, har store svingninger over et bredt niveauområde, og/eller dets tidskarakteristika er uregelmæssige, bliver det mere og mere indviklet at bestemme en arbejdstagers daglige personlige støjbelastning; den mest nøjagtige metode består så i at iagttage belastningen under hele arbejdsperioden ved hjælp af en integrerende lydtrykmåler til bestemmelse af gennemsnittet.

Når en integrerende lydmåler til bestemmelse af gennemsnittet, som opfylder forskrifterne i IEC-norm 804 (og som er velegnet til måling af impulsholdig støjs energiækvivalente lydtrykniveau), mindst overholder forskrifterne i klasse 1 og er blevet underkastet en passende justering i et laboratorium, og når mikrofonen er rigtigt anbragt (jf. punkt 3.2), gør resultaterne det med visse undtagelser muligt at afgøre, om belastningen er overskredet (jf. punkt 4), selv i komplicerede situationer; denne metode finder følgelig generel anvendelse og er velegnet som referencegrundlag.

BILAG II

VEJLEDNING VEDRØRENDE KONTROL AF ARBEJDTAGERNES HØREEVNE

Ved kontrollen af arbejdstagernes høreevne skal følgende faktorer tages i betragtning:

1. Kontrollen bør foretages i overensstemmelse med arbejdsmedicinsk praksis og omfatte:
 - i påkommende tilfælde, en første undersøgelse, der foretages inden arbejdstageren udsættes for støj, eller i begyndelsen af denne periode,
 - regelmæssige undersøgelser, hvis hyppighed afpasses efter risikoens omfang og fastlægges af lægen.
2. Hver undersøgelse bør mindst bestå af en otoskopi i forbindelse med en audiometrisk undersøgelse, der omfatter en bestemmelse af høretærskelen for rene toner via luftledning i overensstemmelse med punkt 6.
3. Første undersøgelse bør omfatte anamnese; den første otoskopi og den audiometriske undersøgelse bør gentages inden for en 12-måneders periode.
4. Rutinemæssige undersøgelser bør finde sted mindst hvert femte år, hvis arbejdstagernes daglige personlige støjbelastning ikke overstiger 90 dB (A).
5. Undersøgelserne bør foretages af kompetente personer på området i overensstemmelse med national lovgivning og praksis, og de kan finde sted i etaper (forebyggende undersøgelse, undersøgelse hos specialist).
6. Den audiometriske undersøgelse bør opfylde forskrifterne i ISO-norm 6189-1983, suppleret som følger:

Audiometeret skal også dække frekvensen 8 000 Hz; det omgivende støjniveau skal gøre det muligt at måle et høretærskelniveau lig med 0 dB i forhold til ISO-norm 389-1975.

Andre metoder kan dog også anvendes, hvis de giver sammenlignelige resultater.
